

Ратиця

Микита Годованець

— Так це, голубко, ти тут вічно чиниш шкоду?

Тепер я виведу тебе на чисту воду,

Бо ти на всій біді була!—

Ведмідь загриб Лисицю жваву

І поволік до Лева на розправу:

— Ось, Леве, корінь зла,—

Сьогодні ратицю несла!

Знайшлася ратиця — знайдем вола!

— Так, так, мої ви любі!—

Промовив Лев, облизуючи губи

(А з борода гаряча кров текла),—

Сьогодні я устиг наїстись і напитись,

Приходьте завтра, будете судитись...—

По царській доброті

Лисицю обласкав,

По пишному хвості

Жартливо поплескав

(А й справді, чом тих не ласкати,

Хто любить нам смачних волів таскати?).

Ведмеда "ласкою" також не обминув:

Так проти шерсті потягнув,

Що правдолюб у гущину

Галопом дременув:

— Нехай їй біс! Не буду зроду

Виводити Лисиць на чисту воду!

Ой, не знайти там чистої води,

Де наверху такий сидить,

Що ніби судить,

Насправді — воду каламутить.

* * *

Не бійсь, Ведмедику-добродію!

На чистій на воді

Є місце злодію

й поганому судді!